

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro}. 121.

20. Października 1820.

Wiadomości krajowe.

Dalsze wiadomości z Pesztu zawierają: Dnia 30. z. m. iak już doniesiono na polu zwanem Rakos było okazywanie woyska; na d. 2. b. m. zaś w okolicy puszczy Ś. Wawrzeńca wielkie obroty wojskowe; piętnaście pułków jazdy stojących w obozie, podzielonych na 5 dywizyj, popisywało się w obliczu Najjaśniejszych Cesarstwa i całego Dworu w różnych poruszeniach; ich zręczność, postawa właściwa jeżdżąc C. K. Austriackiej, miały sposobność okazać ćwiczonych i w karności utrzymywanych wojowników, i ściągnęły zupełne zadowolenie N. Pana. W Niedzielę w d. 1. b. m. było nabożeństwo w obozie; w tym celu od czoła obozu postawiono na wzgórzu namiot ozdobiony wewnątrz różnemi zbrojami. We środku znajdowali się N. Cesarstwo wraz ze wszystkiemi wysokimi Osobami swojego Dworu, przed namiotem stali zebrani Jenerałowie, w około zaś tego cała jazda uszykowana w czworobek; Xiążę Prymas Państwa Alexander Rudnay odprawiał nabożeństwo; muzyka pułku Esterházygo przygrywała, a całe woysko śpiewało zwyczajne kościelne pieśni. Po nabożeństwie kazał N. Pan przeciągnąć woysku przed sobą, poczem Najjaśniejsi Cesarstwo wraz ze wszystkiemi wysokimi Osobami byli na obiedzie w kwaterze głównej naczelnie dowodzącego Jenerała Arcy - Xięcia Ferdynanda d'Este, podobnie pod namiotem przybranym w wojskowe trofea. Po obiedzie powrócili się N. Cesarstwo znowu do obozu i byli tamże obecni różnym ćwiczeniom w karuzeli, wykonywanym przez oddziały pułków. — Pogoda sprzyjała przez całe trzy dni, mieszkający miast i wielu obcych zgromadziwszy się licznie pod czas nabożeństwa i obrotów do obozów, mieli udział rzadkiego widowiska. Obóz ułanów i huzarów rozciągał się wzdłuż Dunaju od linii Soroksárskiej aż do szpitalu obozowego, dragonów, husaryerów i lekkiej jazdy dragonów zaś w górę aż do drogi Vellöskiej. — Dnia 2go

raczył N. Pan dawać posłuchanie publiczne; przyczem miały znowu zaszczyt być przedstawione nowo przybyłe Deputacyje. Wieczorem, zaszczytliwi N. Cesarstwo swoją obecnością teatr w Budzie, gdzie amatorowie dali przedstawienie na wsparcie instytutu dobroczynności założonego przez związek Dam Budy.

Dnia 4. obchodzono imieniny N. Pana, Xiążę Prymas odprawił w kościele farnym w Budzie Wielką Mszę, inne publiczne uroczystości, przeznaczone na dzień urodzin N. Pana, wstrzymane zostały z wyraźnego Jego rozkazu.

Dnia 30. z. m. Hrabia Wicenty Sándor dał wielki bal w Budzie a na d. 2. t. m. podobnież taki Hrabia Władysław Teleki Radzie Zgromadzenia Siedmiu Mężów, które zaszczyliły obecnością swoją wszystkie tu będące wysokie Osoby.

Jego Królewicowska Mość Xiążę Cambridge opuścił Peszt na d. 3. po godzinie 4 i udał się do Wiednia.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

Dostrzegacz Austriacki z d. 10. Października zawiera: Podług najnowszych wiadomości odebranych z Madrytu z d. 18. Września, a potwierdzonych przez gazety Londyńskie z daty 26. t. m., zda się, iż stan rzeczy w Portugalii gorszy wziął kierunek. Woysko, na którego czele Hrabia Amarante Gubernator wojenny w Tras-os-Montes wyruszył przeciwko powstańcom w Oporto, opuścić miało swojego dowódcę i przejsz do rokoszanów; Hrabia Amarante zaś miał uciec do Gallicyi. Gazety Londyńskie umieszczają wyjątki z gazet Lizbońskich dochodzących do d. 13. Września, lecz te nie zawierają nic więcej iak tylko odezwę Rejencyi wydaną pod d. 7. t. m. do woyska, i doniesienie, że Hrabia Palmella zawiadomiał listem swoim pisanym do Hrabiego Feira jednego z Gubernatorów Królestwa, iż podróż

swoją, którą miał przedsięwziąć do Rio de Janeiro na pokładzie Angielskiej fregaty Creole, odłożył i postanowił pozostać w Lizbonie, gdzie jego obecność w teraźniejszych okolicznościach jest potrzebną.

Hiszpania.

Wiadomość o wybuchnięciu żółtę gorączki w Andaluzji potwierdza się niestety i oznajmiona została publicznie w Barcelonie. W koło Xeres de la Frontera wyciągniono linię wojska, ponieważ umarło tam już 9 osób na zarazę. W Kadyksie jest wiele osób chorych a jedna umarła; nawet na wyspie Leonu i w Puerto de Santa Marya pokazała się ta choroba.

Wielka Brytania i Irlandya.

Xiążę Wellington powrócił z podróży przedsięwziętej wewnątrz krain i bawi teraz w mieszkaniu swoim Apsley; nie pojechał on na stały ląd jak mówiono. Od P. Canninga odebrano listy z Włoch z d. 13. Września.

Hrabia Vasalli, koniuszy Królowej przybył do Dover; miał on przywieść listy do Królowej Jey Mości, i dokładne rysy wewnętrznego urządzenia domów, w których Królowa mieszkała we Włoszech. Hrabina Oldi (siostra Bergamiego) spodziewana była niezawodnie w domu Brandenburskim, (przejeżdżała ona przez Paryż w towarzystwie lekarza na d. 29. Września).

Hrabia i Hrabina Sagrati, oprócz innych sześciu świadków do obrony Królowej, mieszkają w domu Lady Hamilton przy ulicy Portmans-Street. Mówią, iż wezwano Bergamiego, aby bawił blisko Anglii, by w przypadku, gdy potrzebować będą obrońcy Królowej, stanąć mógł jako świadek.

W Irlandyi podróżuje teraz Hrabia Ittsburg, syn byłego Króla Szwedzkiego Gustawa, w towarzystwie dwóch Hrabiów Zamoykich; odwiedził on Margrabięgo Londondery, oycę Lorda Castlereagha.

Francya.

Monitor z dnia 30. Września zawiera obszernie protokół względem rozwiązania Xiężny Berry, które nastąpiło na d. 29. o godzinie 2 minucie 35 rano. Nowo narodzony Xiążę, ma mieć z rozkazu Królewskiego następujące imiona: Henryk Karol Ferdynand Marie Dieudonné d'Artois, Xiążę Bordaux. Liczbą osób obecnych przy rozwiązaniu, których obszerniejsze oświadczenia załączone są do protokołu, wynosi 16 osób. Pomimo Marszałków Sucheta i Coigny,

którzy ażeby być na pogotowiu, kilka nocy spali w Tuileri, znajdują się pomiędzy tymi świadkami wielu szeregowych z gwardyi narodowej i innych wojskowych, stojących własne podówczas na straży, a na rozkaz Xiężny wezwanych, by zanim ukończony będzie akt urodzenia przekonać się mogli o rodzaju dziecięcia. Radość iako panowała w Paryżu z powodu szczęśliwego tego wypadku nie jest do opisania. Około południa udał się Król, otoczony od rodziny Królewskiej do kaplicy zamkowej, i był obecny śpiewanemu tamże Te Deum. Król powracając do swoich pokoiów i widząc niezmiernie mnóstwo Ludu zgromadzonego w ogrodzie Tuillery, napelniającego powietrze radośnemi okrzykami, wyszedł na balkon zamkowy i rzekł głośno do Ludu: „Dzieci Mojej radość wasza pomnaża krotnie moją; Nam wszystkim urodziło się dziecko. Dziecię to będzie kiedyś waszem Oycem, będzie was kochało tak, iak Ja was kocham, iak cała Moja rodzina was kocha.“ — Wyrazy te Monarchy poruszające, były powodem Ludowi do nowych okrzyków radości. Ze zwróciem oświeconego rzesisto Paryż a do późnej nocy napelniał Lud ulice, upoiwszy radością.

W ciągu miesiąca Październiku przedsięwzięte będą ćwiczenia wojskowe w dywizjach wojskowych Francyi, wszystkich tych Officerów różney broni włącznie z Pułkownikiem, którzy nie są w czynnej służbie; do ćwiczeń tych obowiązani będą, także i ci Officerowie, którzy należą do zarodów uzupełniających. Dnia 27. Września aresztowani zostali w Paryżu: PP. Corcelles syn członka Izby Deputowanych, Favier Pułkownik i Adjutant Marszałka Marmonta i Combe-Sieyes Bankier i synowiec byłego Dyrektora i Senatorsa Sieyesa. Szef batalionu o którym namieniliśmy, że został aresztowany na rozkaz Kommissyi Parów, a oczem dotąd nie namieniały nic gazety, nazywa się Bérard; służył on w legii północnej.

Gazeta Francyi i Dziennik Paryzki namieniają o wielu aresztowaniach w sprawie spiskowej zaszytych na rozkaz Kommissyi Parów; atoli osoby te oznaczają tylko początkowymi literami: Gazeta Francyi umieszcza imiona Pułkownika Tabviera i bankiera Combe-Sieyesa, i dodaje, że papiery tego drugiego, gdy ich wzięto dla przejrzenia do Luxemburga miały cały wóz zajmować.

Zjednoczone Niderlany.

Wiadomości z Leodiyum z d. 21. Września donoszą: Pułkownik Francuzki Brice,

który niedawno udał się był do Francyi, gdzie był wskazany, ponieważ nie chciał się stawiać dla usprawiedliwienia się, a który pierw-
 wey zbiegł był do tutejszego kraju, aresztowa-
 ny został w tutejszem mieście i zaprowadzo-
 ny do więzienia S. Leonarda; niewiadomo
 powodu jego uwięzienia; może to ma związek
 z tém, co pewna gazeta Hollenderska wyra-
 ża: „Podług wiadomości zebranych przez Po-
 licyę naszego Królestwa, spisek Paryżki z
 19. Sierpnia rozciąga się dalej iak roz-
 umieją w Paryżu. Rząd nasz, zanim otrzy-
 mał jeszcze wezwanie ze strony Francyi wydał
 rozkazy aresztowania współuczestników spisku,
 zbiegłych do Niderlandów.“

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 13. Października. — Nay-
 iasniejszy Cesarz i Król odprawił dnia 11. b.
 m. wielki popis wojska wszelkiej brońi, na
 polach między Powązkami, Wolą Gór-
 cami i Parysowem. Przybywszy N. Pan
 około godziny 10tej w towarzystwie Jego
 Królewickiej Mości Xiążęcia Oranii, na
 miejscu popisu, gdzie już na czele uszyko-
 wanego wojska znajdował się Jego Cesarzo-
 wicko Mość Wielki Xiążę Konstanty,
 obiecał z Niemi i z licznym orszakiem Jene-
 rałów i Officerów wszystkie linie, poczem
 wojsko dwukrotnie przed Nayaśniejszym Mo-
 narchą i Jego Królewicką Mością Xiążę-
 ciem Oranii, w największej parady prze-
 ciągnęło. —

Dnia 8., 9., 10., 11., 12. i 13go Paź-
 dziernika odprawiały się ciągle posiedzenia w
 obu Izbach Seymowych. Na Posiedzeniu z
 dnia 13go było zamknięcie Seymu. Uroczy-
 stość tę polityczną zakończył Cesarz Mową
 uianą z tronu w języku Francuzkim, którą w
 języku Polskim odczytał Minister Sekretarz
 Stanu, iak następuje:

„Reprezentanci Królestwa Polskiego!“

„Otwierając narady Wasze, oświadczy-
 łem Wam myśl Moją co do sposobów rozwinię-
 cia i utwierdzenia Narodowych Waszych ustaw.“

„Doszedłszy dziś do kresu, u którego za-
 stanawiają się prace, iakie Was stopniami pro-
 wadzić mają ku temu ważnemu celowi, łatwo
 przekonać się możecie, o ile się do niego
 przybliżyliście. Zapytajcie się sumienia Wa-
 szego, a dowiecie się, czyli w ciągu obrad
 Waszych, położyliście dla Polski wszystkie u-
 sługi, których Ona po Waszej oczekiwała ma-
 drości, lub też, czy przeciwnie, ulegając u-
 rządzeniom, nader po dziś dzień pospolitym, i

poświęcając nadzieję, którą przezorna ufność
 byłaby ziściła, nie opóźniliście w tego postę-
 pach, dzieła przywrócenia Ojczyzny Waszej.“

„Ta ciężka odpowiedzialność na Was spadać
 będzie. Jest ona koniecznym skutkiem niepod-
 ległości zdań Waszych, zdań wolnych, lecz któ-
 rym chce czysta zawsze przewodniczyć winna.“

„Moja chęć jest Wam znajoma. Otrzyma-
 liście dobre za złe a Polska znów się podnio-
 sta do rzędu Mocarstw. Trwać będę w Moich
 względem Niey zamiarach, pomimo inniema-
 nia, któreby powziąć można o sposobie, ia-
 kim Waszych swobód użyliście.“

„Mogą się wszelako jeszcze osłabić wra-
 żenia szkodliwe, a Członkowie Zgromadzenia
 tego, których szczerą miłość dobra publiczne-
 go przeymie, dopełnią zaszczytnego swego
 powołania, zanosząc do siedlisk swych słowa
 pokoju i zgody, rozkrzewiając w nich tego du-
 cha spokojności i zawierzania, bez którego
 nayzbawienniejsze prawa zawsze płonniemi
 pozostaną.“

„Uchwaliliście te, iakich krajowe potrze-
 by nayniezbędniej wymagały.“

„Nieuchronne zawieszenie, przysposobi
 stopniowe przywrócenie zwyczajnych stosun-
 ków między wierzycielami a dłużnikami.“

„Formy, iakie odtąd będą zachowywane
 przy poświęcaniu posiadłości prywatnych użyt-
 kowi publicznemu, stwierdzaia to poszanowa-
 nie własności, które naylepszem jest wszelkich
 pożytecznych przedsięwzięć zachęceniem.“

„Wstrzymuję się teraz od sądzenia po-
 wodów, dla których nie przyieliście projek-
 tów, iakie miały uzupełnić układ prawodaw-
 stwa Waszego.“

„Współobywatelom Waszym, zostawiam
 wyrzeczenie, czyli takowego postanowienia
 Waszego iedynym było celem ziednanie usta-
 wom, którym podlegać macie, tych udosko-
 naleń, iakie im nadać może dojrzałszy i głę-
 szy rozbiór.“

„Reprezentanci Królestwa Polskiego! Roz-
 stań się z Wami, lecz i zdaleka czuwać nad
 dobrem Waszém będę, z tą samą stałością,
 z tą samą troskliwością, i iedynym życzeń
 Moich przedmiotem będzie, widzieć nadany
 Wam przemnie porządek, umiarkowaniem Wa-
 szém ustalony, a usprawiedliwiony przykła-
 dem Waszego szczęścia.“

Na posiedzeniu Izby Posielskiej z
 d. 8. Października wniesiono projekt do pra-
 wa: O odstąpieniu własności prywat-
 nej z powodu użyteczności publicz-
 nej, który Władze Administracyjne w zay-

nowaniu własności prywatnej na rzecz publiczną ogranicza i uzupełnia art. 27. Ustawy Konstytucyjnej. Projekt ten z poprawami poczynionemi stosownie do uwag przez Komisję Sejmową przelożonych, a przez Radę Stanu przyjętych, wprowadził Radca Stanu JW. Netrebski, a zastanawiając się w głosie swoim nad zasadami jego, przeszedł szczegółowe przepisy jego: co do ograniczenia woli Rządu w nabywaniu własności prywatnej, co do form używanych, co do przypadków wynagrodzenia, szacunku dóbr i t. d.

Wszyscy prawie Członkowie Izby pochwalali ten projekt jako zgodny ze sprawiedliwością i z zamiarem towarzystwa cywilnego, wielu jednak czyniło zarzuty i oświadczało się częścią przeciw, częścią zaś warunkowo za projektem, jeżeli w nim poprawki poczynione będą; w szczególności JW. Jezierski i Dembiński, Posłowie, powstawali na punkt 6. art. 2go mówiący o przeprowadzeniu dróg przez własność prywatnych właścicieli, i zaręczający wynagrodzenie właścicielowi w tym tylko razie, gdyby jego szkoda ztąd wynikała równała się 4tej części jego własności całkowitej, gdyż ubogi, któremu by część gruntu mniejsza od 4tej części zajęta została, wynagrodzonym nie będzie. — JW. Dembowski, Poseł, mówił, że podług Ustawy Konstytucyjnej zachodzą tu dwa przypadki, o odstąpieniu własności wieczystej; i do czegoś, projekt nie obejmuje przypadku drugiego. — JW. Krysiński, Deputowany, którego poparł JW. Dembiński, oświadczył, że na Radzie Stanu oświadczone, iż artykuł ten umieszczony był dla zabronienia właścicielom młynów pływakami zwanych, którym Administracja dawniej od brzegów oddalić się kazała, domagania się wynagrodzenia; że młyny pływaki, które Rząd ulegalizował, gdy z nich w czasie wojny największy korzystał, powinny być pod opieką Rządu, i każda własność prywatna; że projekt stanowi tylko na przyszłość, a nie mówi o przeszłości, a lubo podług teorii prawodawstwa prawo nie rozciąga przepisów na przeszłość, jednak gdy w wielu razach miano wzgląd na to położenie i teraz o nim zapomnieć nie należało; wnosił więc, że dodatek umieścić wypada: iż każdemu przed wprowadzeniem tego prawa pokrzywdzonemu obywatelowi, wolno będzie drogą sądową dochodzić wynagrodzenia. — JW. Oebchelwitz, Poseł, chciał, by Appellacya w sprawie prywatnej z Rządem miała miejsce. — Oświadczaający

się za projektem Członkowie odpowiedzieli na zarzuty: że Rząd nie powinien wynagradzać właścicieli za grunta ich na drogi publiczne obrócone, dla tego, że te nie są dla Rządu, lecz dla użyteczności publicznej, i że za to każdy obywatel doznał nawzajem tego dobrodziejstwa; że krok Administracji w usunięciu młynów od brzegów był prawny, że przedkownie w osobnej Konstytucji wyliczyli rzeki spławne, na których pływaki mieścić się nie mogli; że się zaś potem młynarze na nich mieścili, nastąpiło to z nadużycia, nie mają oni więc żadnego za sobą prawa, nawet przekrypcją bronić się nie mogą, bo nie mieli tytułu posiadania. Podatek nareszcie, który młynarze płacili, nie uprawniał ich posiadania, bo go płacili od professyi a nie od posesysyi; że młyny z natury budowy przechodzić mogą z miejsca na miejsce, nie gwałci się przeto własności, gdy się im wskaże miejsce pobytu; nie gwałci się oraz wolności właścicieli młynów, gdy się im powie, że z Konstytucji dawnych, nie wolno im jest na pewnych rzekach zostawać; że artykuł 12 zaspokaja względem Appellacyi w sprawie z Rządem. — Gdy przystąpiono do kreskowania projekt większości kresk 86 przeciwko 21 został przyjęty.

Posiedzenie to do dnia następującego odroczone zostało.

Następne posiedzenia i Programma zamknięcia Sejmu, dla szczupłości miejsca odkładamy do Numeru przyszłego.

R o s s y i a.

Kościół Protestancki w Petersburgu zamieniony będzie w Biskupi pod opieką i zarządem kościelnym. Gdy wielu Niemieckich Protestanckich kaznodziei na odezwe do nich uczyniono odmówiło przyjęcia godności Biskupiej, iako to: Scheibel w Wrocławiu, Harms w Kielu i inni, zatem Ministerjum, na którego czele jest Xiążę Galliczyn wezwało na tę, Biskupa Zigneus z Borgo w Szwecyi, który uprzednie poświęcił nowo mianowanego Superintendenta Feslera (znanego iako autora). Feslerowi poruczono urządzić Kościół Protestancki osadników nad Wolgą wynoszących 60,000. Biskup Zigneus przybył już, szczególnym ukazem ma on być instalowany i zapewne wyniesiony na Arcybiskupa, w tej godności zarządzać będzie Kościołem Protestanckim w całej Rossyi i zasiadać będzie w nowo utworzonym Konsystorzu jenerałnem i sprawować pojedyncze Podkonsystorze.